

Preceptum

mortem in elemosinā dandū ordināt. et in vita modicā elemosinā aut nullāz donant. sicut in morte aut alia spediā circa mortale peccatū. Alij sunt qui in vita non dant sed in vita ordināt ut elemosine post mortē eorū dent. Tertij sunt qui in vita dāt elemosinas. Primi sunt desides. secundij simplices. tertij prudentes. De primis et tertijs sciendū. quod utilius ē homini ut det quis denariū unū in vita sua quā ut totius mundi diuitie alteri? ordinatiōe solū post eius mortē dent. pro eo in elemosinā. quod pro uno denario dato ex caritate in vitam dās meret vitam eternā. vel spālē gradum essentialis perpetui gaudij. teste Martij. x. ubi dicit xpus. Quicūq; dederit potū uni ex minimis istis calicē aq̄ frigide tū in nomine discipuli. amen dico vobis nō poterit mercedē suā. Quāto ergo magis meret qui amplius dat in nomine discipuli. id est ex caritate qua quisq; xpi discipulus efficitur. Per nullū autē bonū datū. pro eo post mortē alterius dono. etiā si daret mundus corpus reus. poterit defuncto mereri gradū perpetui gaudij in vita eterna. sicut tū diminutio purgatorij aut eius totalis pene ablatio. quod sicut omnes doctores theologie nullus potest alteri mereri excepto xpo augmentum grē et propter glorie. sicut quilibet solū sibi. sicut aliquis alteri mereri possit diminutio pene. De stulticia ergo primorū et secundorū huius minor fit. dicit salomon Ecclesiasticus. iij. Consideravi et repperi aliā vanitatem sub sole. unus est et secundū nō habet. nō filiū nō fratrem. et tamen laborare nō cessat. nec sariant oculi eius diuitijs nec recogitat. dicens Cui laboro et defraudo animam meā bonis De secundis etiā patet quod animam suā defraudāt. propter actū donatiōis denarij in vita et ordinatiōis misere post mortē. nam xpus ut dicit prophanus. tibi. est circa difficile. Et regnū celorum vim parit Martij. xj. et vij. Intrare per angustā portā. quod lata porta et spaciōsa est via que ducit ad perditionē et mola sunt que intrant per eā. quā angusta porta et ardua via ē que ducit ad vitam et pauci sūt qui inveniunt eā

Septimum

G Et quo patet quod etiā meritū erigit acutum difficile saltē ex parte operis sed in ordinatiōe tue pecunie dande post mortē nihil est difficile tibi. Quid enim pateris cur post mortē primo distribuif pro te quo necessario velis nolis carebis. dano autem voluntaria vni? denarij in vita saltē aliqua molestia tibi inserit quod amatū tradis. multū si animam defraudat bonis que in vita dare potens ordiat primo post mortē dādū. Est tū aliter meritorij huius in lege minus tercio. Raro ei heredes propter auariciā exequuntur fideliter ordinatiō. Capitulum. iij.

Adendum est

nūc quā teneam dare elemosinā vel non. Ubi sciendū quod dare elemosinā sicut in theologia. ij. q. xxxij. aliqui ē preceptū. aliqui consilium. aliquando prohibitum. de quibus tribus videndum erit. Ad Preceptū est. Primo quā primus est constitutus in vrgēte necessitate et piculo vite aut grauis infirmitatis. et iste quod videt non habet illā necessitatem sicut superfluum quo ad illā necessitatem indigenti tūc dare et sicut possibilitatē subuenire isti in sua necessitate in victu et vestitu cadit sub precepto ut cū quis occidit in tali articulo constitutus quod circa eū apparēt probabilia signa extreme necessitatis future. nisi ei subueniat si tūc nullus apparēt in proprio qui possit aut velit ei subuenire tu tenens quod tibi est possibile de tuo dando aut aliunde ordinādo. quod si negligis peccas mortaliter preceptū de dilectiōe proximi. Ubi ambro. Salce fame morientē si nō panis occidisti. Ita etiā de quilibet alia necessitate intelligendū ē. id est Basili? Est patet famelicū quē tu tenes. tūc nudi quā cōseruas idigēns auxilium et argētū quod possides quocūq; totū inuariat quot exhibere valeres Ad dit theologia. di. xv. Obligat preceptū quā apparet probabilia signa extreme necessitatis future nisi ei subueniat. ut cū quod videt aliquos impios et pigros ad subueniendū. et pauperes idigētes cibo et potu et alijs necessitatibus vite. nec sibi satisfacere posse. si ei ē expecta